

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 80/2012
15.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Драгомира Милојевића, Миодрага Вићентијевића, Горана Чавлине и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ж., због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 641/12 од 03.10.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5/12 од 20.06.2012. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 641/12 од 03.10.2012. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву К 642/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5/12 од 20.06.2012. године, и према окривљеном М.Ж., на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

да је: дана 31.03.2008. године око 07,55 часова, у Панчеву као учесник у саобраћају на путевима не придржавајући се саобраћајног прописа из члана 38. ЗОБС-а, угрозио јавни саобраћај и довео у опасност тело људи, па је услед тога код једног лица наступила лака телесна повреда, тако што је управљао путничким возилом марке ... тип ... рег.бр. ... и кретао се ул. ... из смера ул. ... у смеру ул. ..., те када је дошао до раскрснице са ул. ..., почео је да скреће у десно према ул. ..., а затим скренуо улево и полукружном путањом почео неопрезну радњу возилом, прелазак преко коловоза ул. ... крећући се према ул. ..., а да се претходно није уверио да то може да учини без опасности за друге учеснике у саобраћају, са намером да настави вожњу возилом ул. ... у смеру ад В., иако је био свестан да оваквом вожњом може угрозити јавни саобраћај, олако је држао да до тога неће доћи, којом приликом је на његов предњи десни део возила, предњим делом ударио возач мотоцикла марке ... рег. бр. ..., којим је управљао ошт. А.Г., а који се кретао ул. ... у смеру од ул. ... према ул. ... задржавајући правац кретања право, а који је од удара задобио лаке телесне повреде у виду тупе повреде у пределу десног лакта и тупе повреде у пределу десног колена, а био је свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву К. 642/10 од 14.11.2011. године окривљени М.Ж. оглашен је кривим за кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, с тим да ће се ова казна

у случају ненаплативости извршити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка и то паушала у износу од 5.000,00 динара и материјалних трошкова у износу од 18.500,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени Г.А. са имовинскоправним захтевом за накнаду штете упућен на парницу.

Одлучујући о жалби коју је против наведене првостепене пресуде изјавио окривљени М.Ж., Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 5/12 од 20.06.2012. године, одбио је жалбу као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, Ктз. бр. 641/12 од 03.10.2012. године, против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5/12 од 20.06.2012. године, због повреде закона - члан 369. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у вези члана 103. и 104. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи наведену правноснажну пресуду те донесе одлуку којом се одбија оптужба према окривљеном М.Ж., због наступања застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. ЗКП у погледу достављања примерка захтева за заштиту законитости окривљеном (коме захтев није уручен јер је по извештају доставне службе непознат на датој адреси у списима предмета) и у седници већа, о којој је у смислу члана 422. став 3. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе овог предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев подигнут, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву истиче да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези са члановима 103. и 104. КЗ на штету окривљеног М.Ж.

Оптужним предлогом Општинског јавног тужиоца у Панчеву Кт. бр. 618/08 од 17.12.2008. године, окривљени М.Ж. отпужен је за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, за које кривично дело се може изрећи новчана казна или затвор до једне године.

Према одредби члана 103. тачка 7. КЗ, кривично гоњење за кривично дело за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна (што је случај са кривичним делом које је овде окривљеном стављено на терет), не може се предузети кад протекне две године од извршења дела. Одредбом члана 104. став 6. КЗ, прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења (апсолутна застарелост), што у конкретном случају значи кад протекне четири године од извршења дела.

Кривично дело из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, за које је оптужен окривљени М.Ж., према чињеничном опису у оптужном акту, извршено је 31.03.2008. године, из чега следи да је апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за то кривично дело наступила 31.03.2012. године, односно након доношења првостепене пресуде, а пре него што је поводом изјављене жалбе донета побијана другостепена пресуда.

Сходно реченом, другостепени суд – Апелациони суд у Новом Саду, по правилној примени кривичног закона, морао је донети пресуду којом се, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, одбија оптужба према окривљеном за предметно кривично дело. Како то другостепени суд није учинио већ је својом пресудом потврдио првостепену пресуду којом је окривљени М.Ж. оглашен кривим за кривично дело из

члана 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ и изречена му новчана казна за то дело, у односу на које је наступила немогућност кривичног гоњења због застарелости, то је побијаном другостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног, истакнута у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008), у вези са чланом 420. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове

пресуде, односно уважио захтев за заштиту законитости и отклањајући учињену повреду закона преиначио правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву К. 642/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5/12 од 20.06.2012. године, тако што је, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном одбио оптужбу за предметно кривично дело, док је о трошковима кривичног поступка одлучио на основу члана 197. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник,

Председника већа-судија

Наташа Бањац,с.р.

Јанко Лазаревић,с.р.